

ZÁLUŽNÁ

17. ledna

První větší akce v tomto roce se v zálužné účastnili Joška, Pepa, Petr a hosté Jurýš a Dlouhá a vše doprovodili nejmladší účastníci rodiny spakologů Joškova Verča a Jurýško Honzík. Nebyť toho, že Joška cestou zabloudil začali bychom sestup společně. A tak nejdříve se vrháme za netopýry bez něj. Je extrémně teple zima a tak máme obavy zda v podzemí vůbec najdeme spoušť lidí. A byli. Stejně množství jako v jiných letech. Verča i Honzík se chovali statečně a tak sestup probíhalo bez problémů. Vzhledem k tomu, že slunce nám a chceme ještě sbloudit alespoň natouknout do čuněho dolu, kde přijde zavalený vstup. A opravdu byl - nad vstupem vrata spadly veliké peřky břidlice a vstup zavalily. Určitě v létě máme dělat.

0005

VÝROČKA NA ČÁBU

Podlouhým domlouváním nakonec se přece jen našel termín a místo pro výročku na Čábu naol v setinám. Sraz byl sice v sobotu + jednu po obědě a v tom čase tam byli pouzeti co to mají nejdl. Pepa a Kolouch. Postupně se sjížděli mistři vsetinaři a nakonec Pepe a Petr Mikos. Schůze měla klasický průběh - pivo-koleno promítání. Největší dopadl Pepa - kterého jak se později ukázalo nakrátil odpal plíc. Ostatní schvátilo spíše pivo a slivovice. Až podstatně bylo to, že jsme porou viděli tráve na které jsme už málem zapoměli jako eta, Petra Mikos, Řišu.....

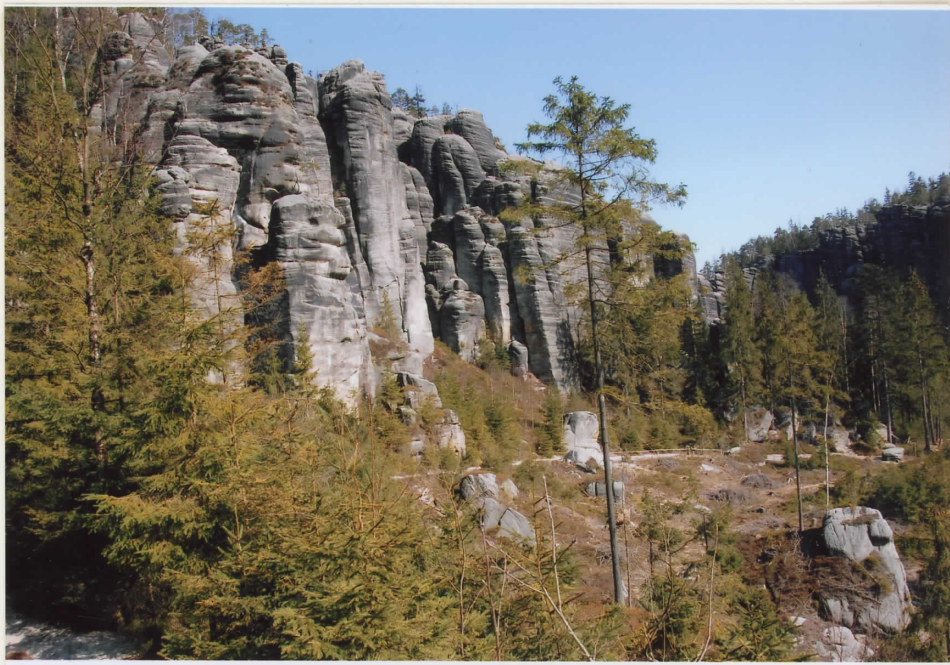

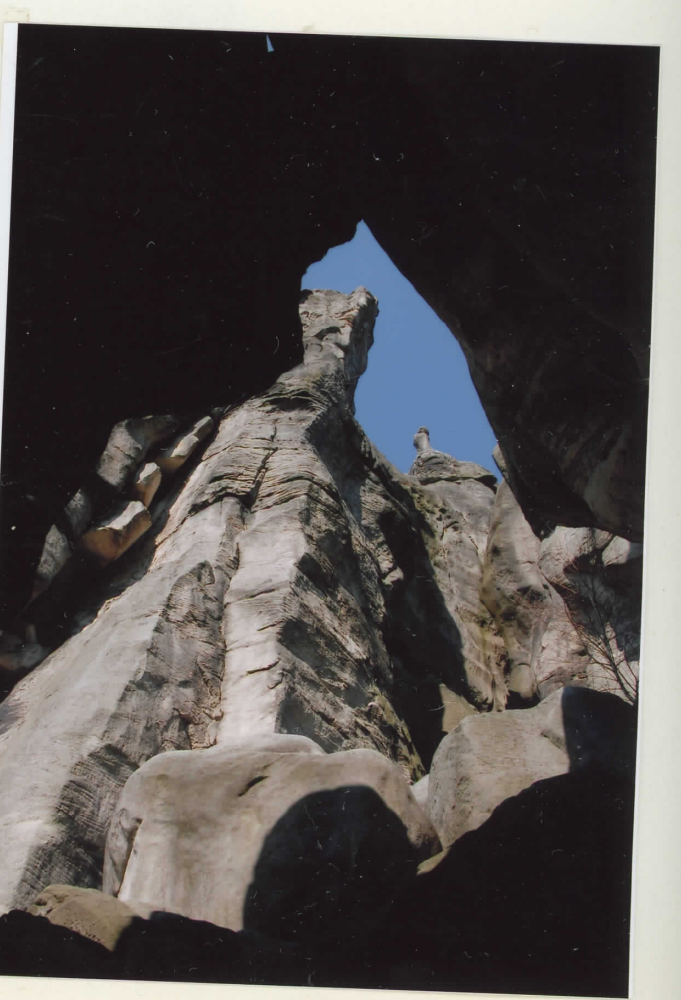
KOMISE PRO PSEUDOKRAS V BROUMOVĚ

31.3
-
1.4.

Tentokrát se svolal Pepa komisi útok pro pseudokras ať
v Broumově - tedy v Teplicích n. M. K nepodivu se sjelo
mnoho lidí než se čekalo - i Jaroslav Hromádka, Odeda Krejčí
a další VIP. Počasí bylo krásné a tak sobota byla
k neuvěřitelné s výhledem směr Šumperku. Odeda jenka
všechny provázel tam kam normálně s mrtemik nemůže
A ráno nastal maraton jedním a přednášel, který
skončil o půlnoci. V neděli ráno je opět krásně a všichni
vyrazili do skalního města v Teplicích
kolem do Teplického skalního města, někdo do Jestyně.

ZAVALEMÝ ČERTÁK A KONTROLY NA KNĚHYNI

4.4.
14.4

- 4.4. Sněhová pokrývka pomalu končí a tak je třeba udělat v Beskydách poslední kontroly. Samozřejmě na Kněhyne. Sníh už skoro z Beskud zmizel a tak dostat se ke Kněhyňce je možno i bez basek - navíc je krásně slunečno. A v díře je jako už každoročně nicjak státa natopyřá.
- 14.4. Ještě jednou směr Kněhyňce. Tentokrát až nahoru na Kyklopa. Okolní prales už nepripomíná prales ale smutné památky po stromech v podobě sušek. V kyklopu jsou jen dva Myotisi a o Žánově díře nic. Pepa ještě zaměřuje GPS vstupy a po dlouhém hledání i Maridntku a Kubovu díru. Je čas a tak vyrazí ještě na Čertův mlýn. Nejenže díře však čeká nepřijemné překva paní. Nejenže už ve vstupním domě je spousta čerstvě spadlých bloků a šati - ale hlavně průlez do spodních partií je zavalen zcela. Hloubka Čertovy díry setak zmenšila o 20 metrů a přikopávat se do spodních částí bude hodně nebezpečné.

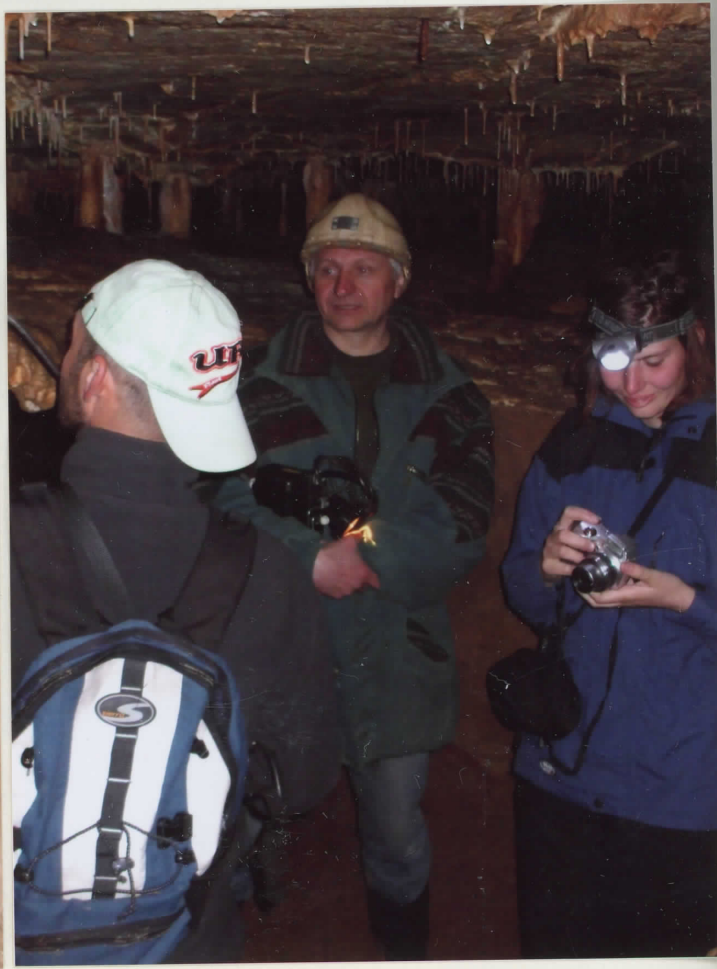
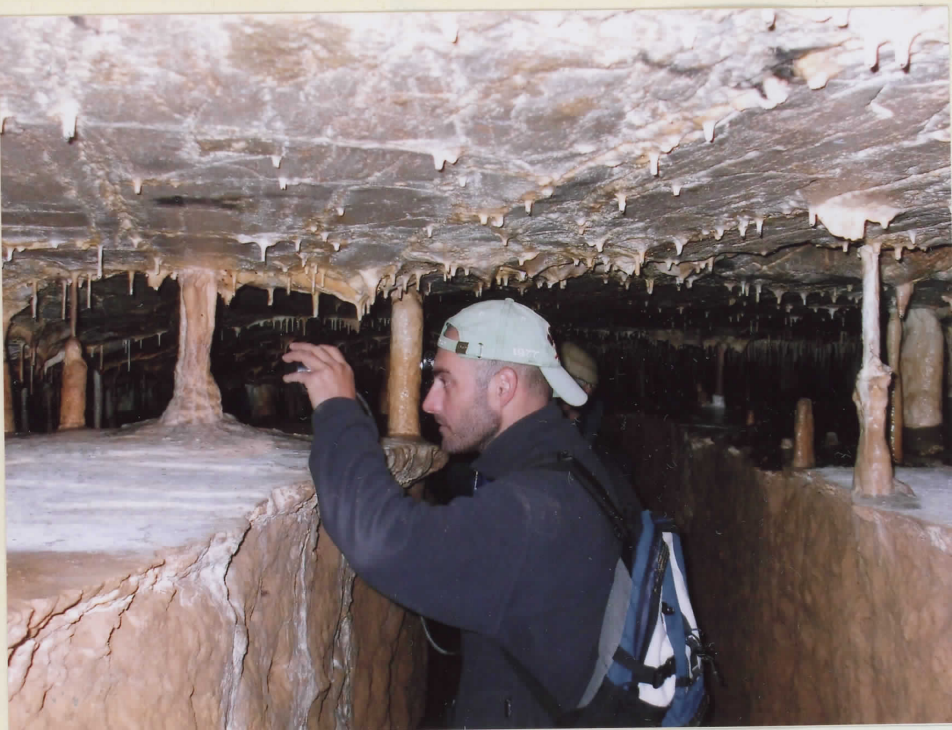

NA SPELEOFORU

Nalatošmi speleoforum do Sloupu nás vyrazilo hodvá. Jozka, Bobek, Pavol kotla, Zbyněk, Pepa. A někteří i srodinami. Zatímco sobota byla výborná jak přednáškám tak výletem do Moravského krasu a večer volně zabavě u country kapely - neděli jsme pojali více speleo-logicke. Zatímco někteří šli na akce do Byčí skály na nové objevy Pepa, Jozka a Siatta urazili do Holštejna zavzpomínat na staré zasy. Nejdříve na Hladomornu a je termín val na vzpomínkový otuk do Holštejnské jestyne kde před mnoha lety Pepa sestřičky prožili kopáním nejeden vikend. Dnes je Holštejnka spojená jestyň nezaměstnaných a délka vyrubaných chodeb je více jak 600 metrů.

HTK DO ZÁLUŽNĚ:

5-
6.5.

Ponětocíka letech sezval Favel Tršák
sesajmo Hard too kill ačtěl je vyslat do zálužně!

Atak jsme jim to umožnili. Samozřejmě „prázdky“ s HTK
vyzbrojil minimem informací o době a fak přijeli
opravdu na lehké. Netušili eže dole čeka. A Pepoři
sase pro změnu něchtl iže žádný zmiel (beob) dosud nebyli
na laně. Atak bylo vesele. Neustavpničtyři citce jsme
všechny jistili - a k v daleš už Pepa usoudil, že k ovládnou
a jistě je Jan Bůh.

Byl on dm trochu lito je jich „lekké“ oberv a oděve mo se
do podzemí nehodlečko atak jim Pepa alespoň popsal
nejkratsí cezku van přes smeták a poradil, at si před
vodou sundaji kackoty a brodi ve slipack.

Určite informace pouzili nehot vanku byli už za 2 hodiny
a někteří minimálně namočení. Atak se mohlo domyslitiny.

DALŠÍ OBJEVY NA V ZÁRYJÍCH SALAJCE

Účastníci : Josef Szalai , Peťa , Pavel Dobeš

Tak jsme zase zde.

Na naši , v poslední době , oblíbené lokalitě. Všude se protahují lesem cáry bílé mlhy po dešti , a krápaní vody z listů a větví podtrhuje že to je docela nedávno. Kouzelná a voňavá atmosféra.

V tříčlenné sestavě snášíme k j.Salajce náčiní . Kábl , benzínovou elektrocentrálu , vrtačku a své tělesné schránky zahalené do overalů. U vstupu do jeskyně budujeme provizorní , ale velmi účinný , přístřešek z kusu plachty uchycené ke stromům **gumicuky**. Ty se ukázali pro tento účel jako výborná pomůcka. Variabilní,jednoduché , snadno přestavitelné , prostě perfektní.

Naskládali jsme do sebe masovou svačinku s rohlíkem , ředkvičkou a několika kališků s výbornou slivovicí a vrhli se na naplnění plánu této akce , což je za pomoci elektrocentrály a vrtačky se pokusit prostoupit do dalších mnohametrových chodeb. Naše nadšení , ale hned vzápětí zchladila informace od prvosestupujícího Jožky, že vstup se pohl. Vstupní partie se opravdu ve stropu propadly o něco níž a vstupní otvor balancoval na hranici průleznosti. Zejména při výstupu Bobek potřeboval pomoc v podobě vytažení za obě ruce. Hned ve vstupní komůrce nás přivítal zával, který znemožnil další postup. Po zhodnocení bezvýhodné situace jsme začali rozebírat ústí díry s cílem dostat se za předsíňku a tím i za zával. Rozebrali jsme okraj , ale i když jsme narazily na poruchu na které je tvořená chodbička k šachtě, tak jsme dalšího kopání zanechaly z důvodu množství práce které by tomu bylo potřeba věnovat. Já jsem zkusil prohrábnout sondážně místo , kde by mněla asi být šachta , ale bez krumpáče a lopatky to je zbytečná dřina. Nehledě ke skutečnosti že šachta byla vůči povrchu lokalizována odhadem. Je potřeba ji zaměřit s pomocí mapy jesk. Každopádně máli zůstat díra přístupná je nutné ji otevřít nejlépe právě přímo přes šachtu. Kluci zatím napřeli své síly na vykýblování závalu a já jsem šel zatím zkontrolovat a trochu hrábnout na níže položené sondy kde jsme loni hrabali. Zde k žádným výrazným pohybům nedošlo, i když na horním pracovišti je již viditelný náznak kudy se má dále pokračovat, a to v podobě spláchné čerstvé hlíny pod opačnou stranu bloku , než jsme doposud hrabali. Níže položené pracoviště nedoznalo žádných změn , ale i zde to chce pokračovat v práci.

Ogarům se po 50 ti kýblech podařilo odtěžit zával a prostoupit dále do jesk. Takže jsme nastartovali el.centrálu, natáhli kábel a snesli dolů náradí. Jožka přesně mířenými vrty a práci se sekáčkem a kladivem ukázal kdo je tady mistr kameník a tak po čase vzdorování a jednom nezdárném pokusu díra pustila nás dále. Po prvním prozkoumání Jožka neskryval zklamání z nalezeného jednoho metru pokračování. Když se ale vydal druhým směrem, už jen vzdalující se tichnoucí jásavý hlas dával tušit, že se dílo zadařilo a máme další pokračování. Po prvním průzkumu s Peťou je odhadovaná délka nových prostor 30 metrů.

A slavilo se. Slivovica dole , slivovica nahore.

DO KNĚŽYNE & NĚMECKÝM HTK

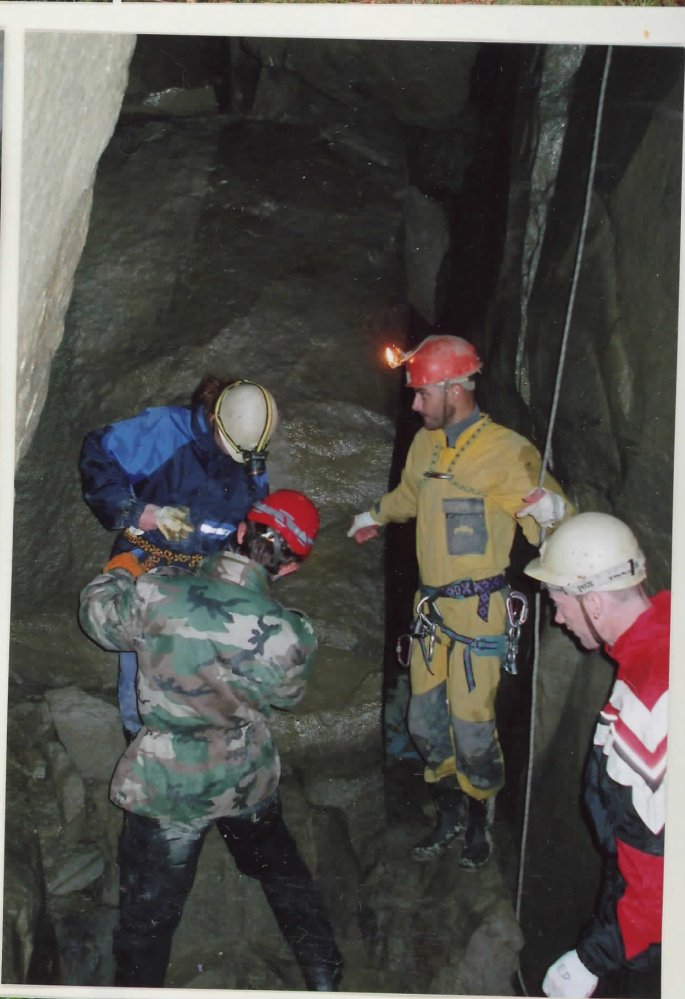
2.6.

Po zátolita letecksi Pavel opět pozval své německé kamarády z HTK a samozřejmě je chtěl spustit do Kněžyně. Atak na kory vyrazili s 8 němci Pepa, Horza, Jožka a Petr ze usatira doprovázeni Svátkou. Nejdříve Pepa s Horzou odcestli měřidla a Jožka s Petrem zahájili sestup Němci přes velkou propast. Trošku byl problém s jedinou Němkou, ale všichni zvedli slarěm a mohli pokračovat na staré dno za Pepou. Když už setam rasoukali, všichni a my jsme je chtěli opustit, ozvalo se mokrě rachocem padajícího balvanu. Všichni stáli, a z dna se jeř ozvalo "šajse". Naštěstí jen jakýsi přelisk horlivý němec sedrpal nahoru jinou cestou, než měl a s hodil několik balvanů do prostoru, kde nikdo nestál. Atak jsme jim rychle řekli, ať nám dají tři minuty nástek a opustí je. Cestu ven si měli najít sami.

Zatím vanku připasováváme nové míče a vrátíme pro ně otory a počítáme s tím, že by mohli vyjít na povrch tak za 5 hodin. Po dvou a půl hodinách, all vykerkaže zevstupní propasti první hlava. Zapomněli jsme, že tu někteří jsou již po třetí. Balíme vše a mrkolem a mlky jdeme k autům - na korbu Jožkova auta (neboť jíada na derřené korbě je akorější) se vykouple 5 němců, kteří netušili, že cestou z Kněžně se spustí nějak jako v panamské džungli. Ale přežili to - abyli spokojeni: jak pravili "Bylo to super."

TRAVERZ NAD GLINOČEM 2007

4.6

OD rána prší a my připravujeme další traverz nad Glinočem. Tentokrát lano nenatahujeme Boxarami, ale kupačuga m. Vše máme rychle hotovo a počasí se zlepšilo a tak máme obavy o to kolik lidí dnes přijde. První jezdec zahajuje jízdu - ale lano je málo napnuté a on končí ve vodě. Pak po napnutí pokračuje Láďa Pistor a se svými 85kg se vody amí nedotkl. Za to je jeho přítel, 105kg vařík Láďa - skončil ve vodě celý. Po obědě se počasí zlepšilo ale první odvodčivci přehodili a začali se jezdit. Děti nad vodou a dospělí do vody. Časem se stává tradicí a v zábrinách končí skoro každý. Pak nastupuje na lano jeden z dospělých odvodčivců (přítel městský policajt) a než se stačíme vzpamatovat místo jízdy polárně padá u startu přímo na zem. Na štěstí je to jen vyražený deek a my do té doby nevíme co se vlastně stalo. No díky tří divoký policajt. Zaznamenáváme i první rekord. Nejmladšího účastníka traverzu stal se jím Misa Řehák, které mu je jeden rok a čtyři projel traverz v matčině ndrůči. A tak když je starší jezdíme skoro až do večera a letos za účasti Jošky ze Vsetína, který do našich končí zavítal za krásami přírody. Snad za rok bude slunce.

Oprava mostu přes Odru

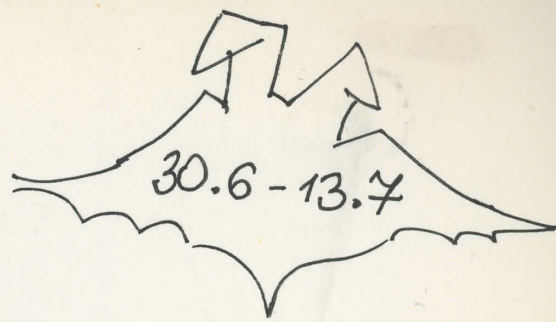

Up
22
P

KRYM 2007

Nastli letos pojedeme za Krym se málem nevědělo do dne odjezdu. Všichni byli zavaleni prací - ale nakonec Pepa, Honza, Jozka, Janka, Radka, Alča, Zdeněk, Petř, Pavol, Pědo, Inka usedli do Boxera a Tranzita a tentokrát se všichni vyrazili směrem Duka - Lvov. V noci dosahujeme polsko - ukrajinské hranice - a na místě samozřejmě fronta a cest - a nás na 6 hodin. A ještě než začlo sítat jsme měli bez problémů tentokrát směrem Ternopol. Tam nás čekali členové klubu, kteří nás mají doprovodit na exkurzi do jejich jeskyně "Ozernaja", která leží nedaleko "Optimistické", v které jsme byli v roce 1979.

Ternopol je nedaleko Lvova a tak jsme před tím brzo ráno. Nechceme naše průvodce tak brzy budít a tak v polce před městem u lékaře máme krátkou spanku.

Jako posmidami se setkáváme se slávkou a ten nás doprovodí do městečka Boršiv, kde se k nám přidávají další Ternopolští jeskynáři - asi 20 a míříme do polce, kde je vstup do Ozerne. Za asistencí

ovdávající velikosti našich sráží se přešlékne a ne dojde o skupinách míříme do jeskyně. Ta první avm Pavol, Honza, Zdeněk, Petr, Jozka, Pědo míří do ústí levého ústí a ostatní na nešťátruh neb Pepa máv dmysle fotit a všichni už mají o co pojedat.

Zadní částí nám drobnou odlehčí a hlavně široký meandr, jež přetváří nám jednoduše - pokud se nechcete vykoupat.

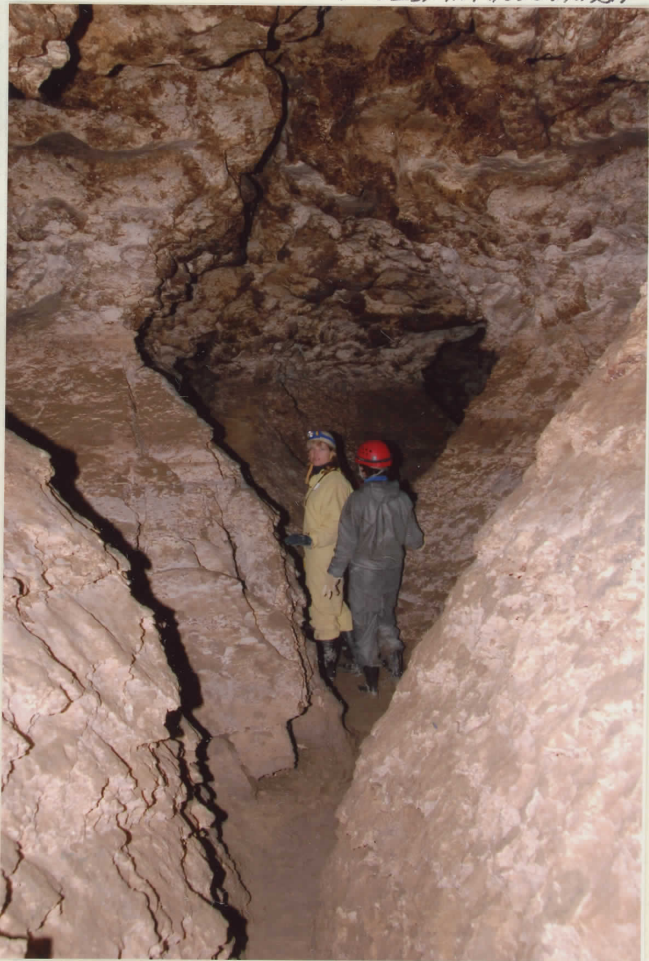

Opis
Míst
A

V JESKYNI "OZERNÁJO"

Ala všichni vše zveddají a ještě večer vyjždíme od Očerné po pěti cestě tak sítmo, že musíme vyrazovat auta, aby se nepřekotila, dál na rýhod - směr Krym. Medáme drakou noc a tu podivne bez problémů s policií, ještě v pondělí večer jsme u Saše a zatmy vyrázíme nanáše přísti působistě Sašova zadržadna v kčoi. Možta i Pepa pravilij zekam trefli v noci - ale neříka li, že přitom budeme bloudit po poličk a rustdm vojenskdm polygonu. To nakonec parhajeme nachate v kčoi.

A musíme se ant šťastno' dosažení cíle.

Úterý je dan od počátku a sezna' mem' s okolím. Okolí to je vsnice Andrejevta a sá mozřejně s barem nad mořem. A jak jsme usedli ošnice restaočila nosit piva. Tolik jrek tu a si vyčepuje za tyden.

Středa - u moře nevydrátme dlouho, a tak když jsme zachránilí piva, condm spadley dostudny, mohli jsme vyrazit na exkurzi do Boachčisaraje. Nejdřív v Kafat kafe a Starajimsta' restaurace, kde jsme se s kapiinou kolandane snědli vše co tee měli, pak do Sašovy zate' studny a hned do tatarské hospody. Hady brzy zjistili že jim s naš' ztm' docháel pivo.

Va chrek se nám pěkně rozbaerilo moře. Nejdřív jsme s hrněde' bouřlivé vody byli snuetni, ale pak jsme zjistili, že je to pěkný adrenalin, když

váš v lny pěkně melou a člověk neví, kde je a pěkně jsme se vyběhli.

A když jsme byli dost omletcem vyrazili jsme do Sevastopolu podívat se na Rustou flotilu, majali jsme čluna pluli okolo pobřeží mezi ponorkami a válečnými plavidly.

A když toho bylo dost přončili jsme u piva a na kačce se vratili zatmy

Handwritten text, possibly a signature or name, in the top right corner of the page.

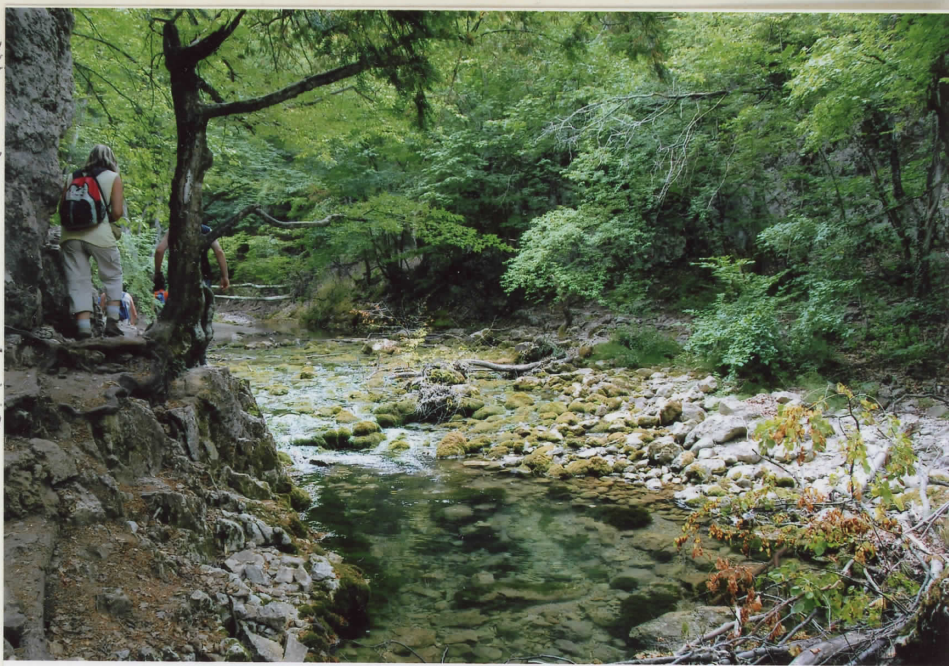

KDYŽ NĀM SPADLA PIVA DO STUDNY. .

Šepatek, někteří z nás je nějak
 špatně a jedeme na Bolsoi
 kaňon. Doktorha Alca
 postupně ledí zaludky Popy
 a Zaky a horší se i
 počasí. Je zatíženo a prší.
 V kaňonu se samozřejmě plát
 vstoupí a je sem i zákaz
 jezdu - ale my jej nevidíme.
 Vyrážíme na dlouhou trasu
 k jezeru mladosti. Asnám
 i celá procesí turistů. Jen
 obdivujeme v čem všem
 stovky ústřinou Rusch po
 balvanech a skalních
 meandrech poskakují.
 Zaky, lokyn a řent vysokých
 podpadcích a každá chce
 do jezera mladosti. A jak sotak naré divíme pak marně.

Tem, koje hodně špatně u jezera mladosti čerka končí. Běhají se pomalu
 zpět a dále jdou dál až do zdvoru kaňonu. No ne, ale uslechli se vracejí
 uli. Javel stáčil předstít před ze skály a Alca měla pacienta na šití na hlavě
 a málem jej naškodovali Honza a jen rychlá Jožona ruha jej zachytila,
 když se již otíl se šel do jezera mladosti a málem zastánu.

Sobota - přijeli sáša s novými zábrankami melounů a portvaineu a sláviť jeho narozeniny.
 Především naše dátky - dvojce mastáče velikosti xxxl a slivovici v kalenitaku xxxl.
 Ja hnu v nás mizí, a tak můžeme seskládit opět do bouřlivých věz otterých
 řek sáša, žeták veliká tu ještě neuděl. Běháme do večera, pak vše balíme
 budíme sášu, který poslivovici a melounek usnul a mizíme na čtyř dny.
 Ubytovardíme se za tmy na "toče" a jsmete kupodivu u perě sámi.

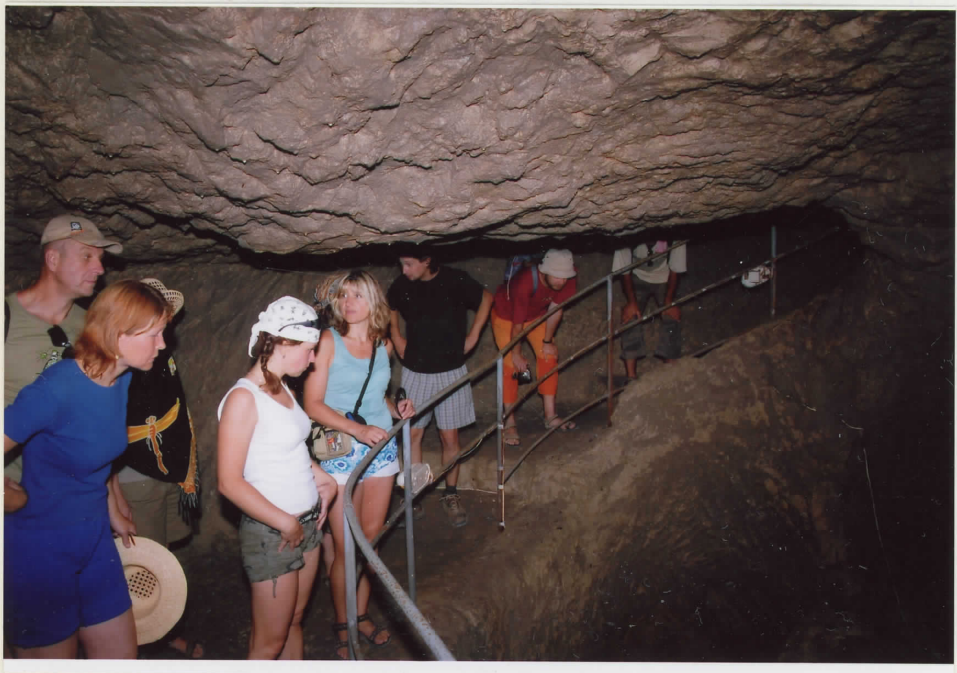
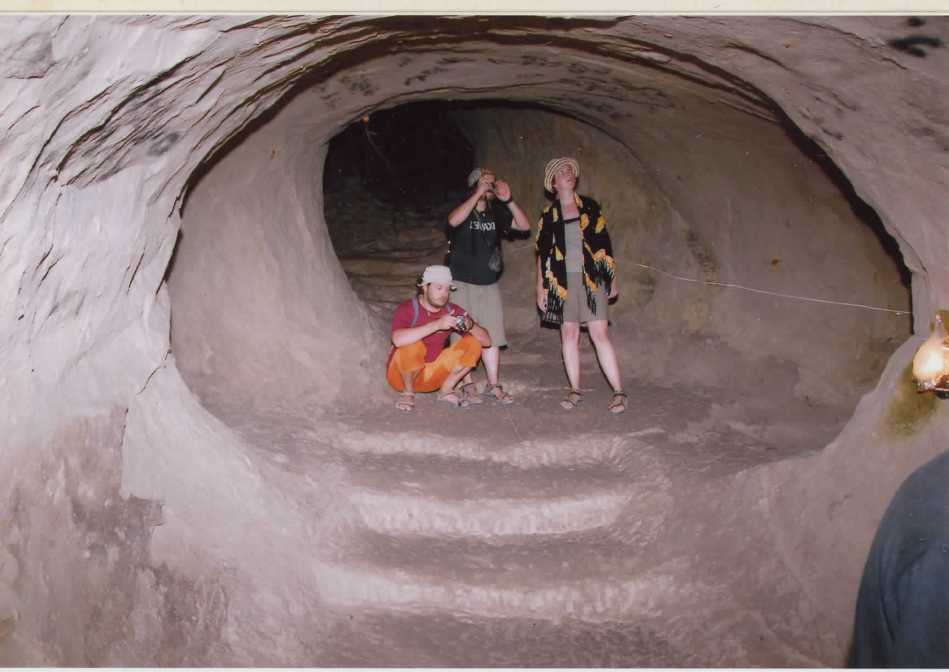
Sobotní večer opět končíme
 portvaineu a pivem.
 Neděle - proto co mizí rlyží
 na čtyř dny - ale i pro
 náš den exkurzi to jatkni
 pro teensty. Samozřejmě
 je vedeme do všo ek částí
 i těch určených pro VIP
 hosty a ruší turisti
 kterých jen jatkniích
 mnoho jsou z nás
 trochu podivoče m.
 A sa moze řejně mušme
 se přivítat se všemi
 zna'mými.

Donděli - Dnes se jdeme
 podívat do nepřístupných
 částí jeskyně mramornaja, kde chtěl sáša a bychem nafotit kylo
 částí pro jeho pohledy. A klauře ndm řeky, at máme přezivky
 až se hutele v ročet a bychem bakem nezanesli turistickí
 chodníky. A tak nás připravujeme a náš transport
 zabezpečuje traktor. Předlékáme se v posledním
 přístupném nám sáše "zradce" a jdeme dál přes malou

VEZLATĚ STUPNI

OPĚT V KARAJÍMSKÉ KŘOŇĚ

propastku a dozdváňených sálí, kde
 miliónu helikopter pokrývajú stropy a
 steny strádaťce z veľkými kryštaly
 kalcitu. No opravdu mádkera.
 Správi' vylezáme opäť do "zradového"
 sálu "přezourdného a mezičistými"
 turisti opäť lezeme na povrch.
 Každá už čeka' hasa pivod saše.
 Traktor nás opäť vyveďe nahoru
 na základnu a pretože den je ešte
 nekoneč' netšina vyrdeť do terénu.
 Úterý' je posled'í den na platu.
 Ještě jednu věc cktěl po nás
 Saša - ak rafoti me zdevastovanou
 - ale upeně - a vykradenou výzdobu
 v jestyňích "Bim Baš" a "Suuk
 koba". A tak tam větší na znaš
 vyrdeť. Bim Baš už nėra a našel
 Pepa a tak jsme uni' zakodinku
 opravdu, co jen trochu připomínalo
 krapník je vymláčeno a odvozeno.

Suuk kolou nacházíme
 až s pomocí nějakých
 speleologů co táhli
 u koca' - ale obraz
 byl stejný.
 Vydrávané se na
 cestazpek, ale
 ta se brzy změnila
 v divokou kroměku
 za co nejkrásnějším
 a lizardním štrapanem
 který by šel unést
 a vzít domů. ,
 A protože mají

u všech místech bereme to chdo Bojova jako baru.
 Další den ráno vše balíme do aut, loučím se s daty
 Dagom a míříme do Simferopolu. Čekají nás mátky
 a cesta domů. Město je koeke na uměti a tak
 se brzy všichni nacházíme v kooperaci uprostřed
 Simferopolu na naší tradičně porovnané
 Simferopolských kraš od 17 do 20 let.

... PŘEZOUČIT A DO NEPŘÍSTUPNÝCH
ČÁSTI „MRAMORNEJ“

Podivných nákupoch kdejsme krom čaje porkejnie a konjaku nie
 nekúpili jedame jasťe navstvit Dadau va'ju. Oslavie 30let
 a mynuu jasťe negratulovali. V'ubae se rozm'nil - on ani jeko, chaz'aj-
 sho" bez elektriny. nanosil i se zinou vs'eo d'um dal dostatni
 jsmedali my. Byli byckom asi s'eteli hodne dlouho - ale pred
 nam je dlouha' cesta. Velike' loucem'a Igor n'as vyproradzi' se
 si m'propolu na cestu smer Od'ssa. Jedeme celou noc a
 pla'nuzeme jasťe zastavku u nasťel nov'ych kamarad'u
 v Ternopoli. Trst'
 a po nas'em telefonu
 sedom'dame, ze n'as
 cekaj'. Slova n'as
 cekal pred mestem
 a nede n'as do centru
 mesta na klubovnu.
 A kned po tom na
 "progulku" centrom
 Ternopoli a v mozrej-
 me na piv. Za
 velikeho l'jaku se
 lou et'me a m'rtme
 na zo'pad.
 Rozhodujeme ze jet

KRASNA
 RYBIZGA
 U DN'ESTRA

pres Karpaty, nebot
 jetam pry' nova'
 cesta - super. A
 mali pravdu do
 Stryje utrajiv'ha
 klasika a pak
 opravdu superresta,
 pres kr'asne prostredie
 Karpat. Dokon ce na
 slovensko-utrajin'ske
 hranici nebyla velka
 fronta a nebyť toho
 ze n'as odstavili
 a poslali n'as n'ad
 ka n'ad a do auta

mahrali protidrogovke paa (protivny' utrajinsky' celnik), který
 bye tak zmateny' se omradu v boxeru, ze jim utekl dopoli',
 byli byckom hranici prajeli velmiryckle. Ale pak už je
 Slovensko a to už jsme skoro doma.

ITAK SE HLEDATI
JESKYNE

UKRAJINOVSTVI
DADI VASSI

28-29.7

NA GÍROVOU A TRAVERZ PŘES HRANICI

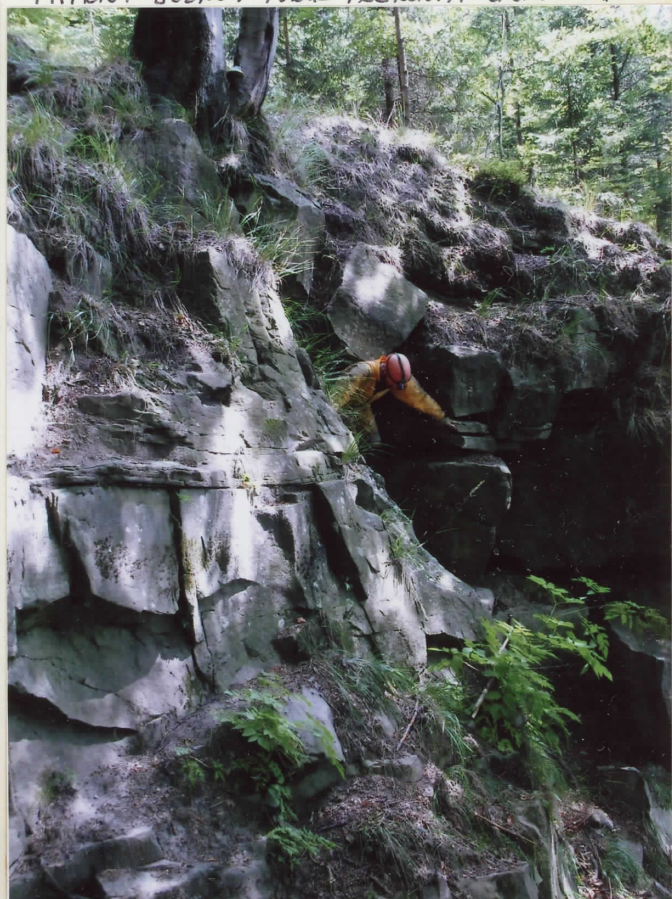
Jožka, Petr, Pepa tentokrát vyrazili až na česko-slovensko hranici kde je dětský tábor aby jim udělali traverz. Štátaš Petrem to začali už ve Pětek kdy natáhli traverz nad lomem a děchase mohli ujezdit. Trošku, ale přijel Pepa a pravil "To je kouby a ne traverz" a už hledal místo nad údolím jelečným vedla česko-slovenské hranice. Traverz přes hranici jsme ještě redělati. Tak jej uděláme. Lano se natáhlo mezi stromy a bylo pěkně vysoko. A jezdilo se z česka na Slovensko. Až do večera.

"Na reděli Pepa vymyslel iže nemáme zaměřeny jeskyně "Na Girové" a tak tam vyráďeme. Hlavní problém bylo set ním dostat. Místá keře, které znal Pepa před 10 lety se změnilly v pořádnou džungli. Alca nita nebyla překážkou.

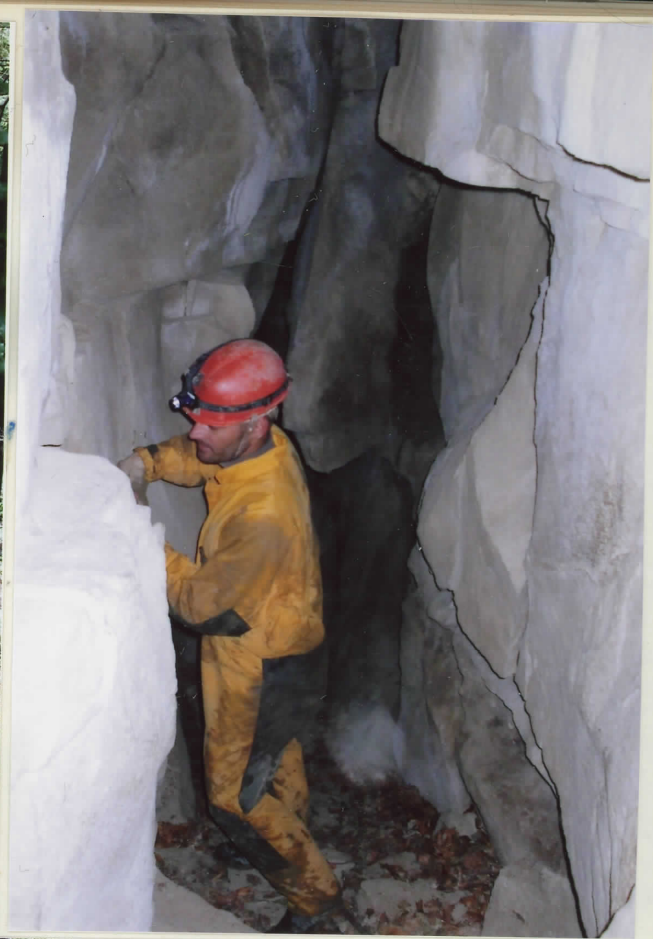
Zatímco Pepa zaměřuje Petr s Jožkou prolézají díry. Největší byli nadšeni a pak zkusili "pětka", tu která má pokračování na spodní patra přes velmi vietou puklinu - kterou kdysi (hodně dávno) pepa volně prolézal. No - dnes jí neprolezl ani Jožka.

A tak aby kom si vylepšili náladu - hlavně malé Verča a Zadea - namířili jsme to přímo do zábavního parku v mostech. No kóčky zabavu a lano v centru a na kóčka a my na pivu.

MARNÝ JOŽKŮV POKUS PŘEKONAT ÚŽINU V "5"

TRAVERZ PŘES HRANICI

NĚKDO JDE PODÍRY U KRISTUS KAČI,
NĚKDO POLONAHÝ.

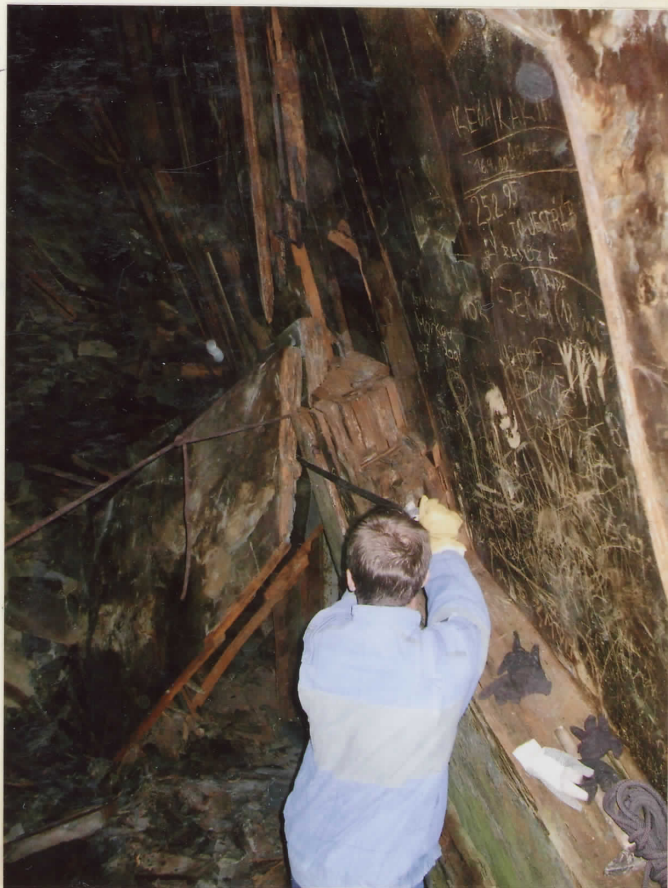
OPRAVA ZASYPANÉHO VSTUPU DO ČERNÉHO DOLU

Takto vypadalo polonské zimo.
Velké bloky bridlice spadly
přímou cestou vstupní vrata dolu.
Adnes, Pepa, Arnost, a Martin
vyrazili zrovna odstranit.
Nebylo to hned hotovo. Převrátit
velké desky nebyl problém a roz-
bit jená menší kusy taká šlo.
Horsí to ale bylo svislými
tunovými bloky na stropě.
Shodit je ocelovou tyčí nesto
Atak jsme vymysleli splínob, že
visící špice přidáme lanem
a pokusíme se je strhnout.

Ponecháním šubnětím to
šlo - ale to jsme našli jakou
lavinu spustíme. Zaspadlým
blokem se uvolňovaly další
a další a my jsme utíkali
s penými gletmi.

Jestě, že bylo kam.

No a pak jsme zase měli co rozbiť a

Parton kamarádi z Prahy serozhodli, že by zase jednou chtěli vyzkoušet, jaká to je když se bloudí v podzemí.

Tentokrát si vybrali Kněhyni. A přijelo jich 14.

Vše začalo tím, že Farel cestou na Kněhyni zabloudil a tak jsme jej zamkli za zdvorou nastěh. Měl kleště a zdvoru si otevřel. A pak už nakore Jožka s Petrou knali přes vešlou propast prvním stupněm. Zatímco Pepa nevyčer Honza a toste

dušan se stánou mřili k měřákům kod počtu

Zatím prvním stupněm bloudí pojediny - my vystupujeme na povrch.

Odpoledne stále nevystupují a tak šel s Petrem nahodněji dolů dále se sedm osob. Samozřejmě nadně vešlé

propasti bezradně mřila prvním stupněm. Žel se obě spojily a snad 14 lidí najde cestu na povrch

A pak nakore čeháme - a tence po hodinách prvním přízkumníci jsou nakore.

Mezitím Pavel ještě stihnul vyčistit okolí a skupu do Kněhyně od náletu a Farel II nasbíral - když s pomocí ostatních natuč pravěku a můžeme vše skalit a do fucimana vše oslatit.

